

φέρει μακρὸν τίτλον· ὁ Βεϊλάνδος νομίζω ἔδωκε καλλίτερον, τοῦλάχιστον συντομώτερον. Τίς εἶπεν ὅτι τὰ "Αῖθρα ἀπέθονον; Ἐάν οἱ σύγχρονοι τοῦ Σωκράτους καὶ Περικλέους ἐξέλιπον, ἀλλ' αἱ Ἀθηναῖοι, ἴσως λαμπρότεροι καὶ σοφώτεροι, περὶ ὧν ἂν ἔτι ἀμφιβάλλῃς ἀνάγνωσ τὴν πρὸς τὸν Θεόσοφον πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως ἐπιστολὴν τοῦ Κ. Μ. Γ. Σ.)

Τὰ ποιητικὰ ταῦτα γνωμικὰ ἐπηνέθησαν, ἐθαυμάσθησαν, ὑφ' ὧν, ὑπὸ αὐτοῦ πρώτου τοῦ δυσπρασίτου κατακριτοῦ τῶν Στηλῶν. Ἀλλ' ἦσαν γνωμικὰ τοῦ Βύρωνος, τοῦ Σχίλλερ, τοῦ Φοσκόλου; Ὅσον ἦτον ὁ Ὀσσιανὸς τοῦ Ὀσσιανῶ.

Τίνος ἦσαν;

Τοῦ Κ. Παναγιώτου Συνοδίου, ἀπὸ τὰς διαφόρους Συλλογὰς τοῦ εἰλημμένα καὶ μεταπλασθέντα ἀπὸ τῆς δημώδους εἰς ἑλληνικωτέραν ἔκφρασιν. — Ὑπὸ τὸν ἑπαρχὸν ὑφίσταται ἔτι σήμερον ὁ ποιητής, ὅπως ὑπὸ καπνὸν μέλανα γενναῖα φλόξ;

Β.

Η ΥΔΡΟΦΟΒΙΑ.

Ὁ Φοῦτ, περίφημος ἄγγλος κωμικός, ὑπήγαγέ ποτε διὰ τοῦ λεωφορείου εἰς Βάθ, πόλιν περίφημον διὰ τὰ μεταλλικὰ αὐτῆς ὕδατα, καὶ συχνάκις ἐπισκεπτομένην ὑπὸ τῶν πράγματι ἀσθενῶν, ὑπὸ τῶν νομιζόντων ἑαυτοὺς τοιοῦτους, καὶ ὑπὸ τῶν κυρίων τοῦ συρμοῦ, οἵτινες νομίζουσι χυδαῖότατον τὸ νὰ ἦναί τις πάντοτε ὑγιής. Κατὰ τὴν ὁδοιπορίαν ταύτην ἡ ὁμιλία ἐστράφη περὶ τῆς δυνάμεως τῶν ὑδάτων τῆς Βάθ, ὡς πρὸς τὴν θεραπείαν διαφόρων ἀσθενειῶν· οἱ ὁδοιπόροι ἠρώτησαν ἀλλήλους περὶ τῆς νόσου ἣν ἕκαστος αὐτῶν ἐνόσκει· ὁ μὲν εἶχε ποδαλγίαν, ὁ δὲ στέρησιν ὀρέξεως, ὁ δὲ μελαγχολίαν κτλ. κτλ. Ὅτε δὲ ὁ Φοῦτ ἐρωτηθεὶς τὴν αἰτίαν τῆς ἐπισκέψεώς του, ἀπεκρίθη ὅτι ἐδήχθη ὑπὸ λυσσῶντος κυνὸς καὶ ὅτι τὰ ὕδατα συνιστῶντο ὡς δυνάμενα νὰ προλάβωσι τὴν ὑδροφοβίαν, «ἂν καί»,

προσέθηκεν αὐτὸς, μὲ ὕψος μεγάλης θλίψεως, «φοβῶμαι μήπως εἶναι λίαν ἀργά, ἐπειδὴ ἤδη ἡσθάνθην συμπτώματα τῆς προσεγγίσεως αὐτῆς». Ἡ συνοδία ἤρχισε νὰ φοβῇται, καὶ ἀνυπομόνως ἠρώτησε περὶ τῆς φύσεως τῶν συμπτωμάτων ἅπερ ἡσθάνετο. «Ἐνίοτε», εἶπεν αὐτὸς, ἀπροσβάλλομαι ὑπὸ βηχός, ὁμοιάζοντος πρὸς τὸ γαύγισμα σκύλου, καὶ τότε αἰσθάνομαι σχεδὸν ἀκράτητον τάσιν, ἵνα δάκω πάντα ἄνθρωπον εὐρισκόμενον πλησίον μου».

Οἱ περιηγηταὶ κατέστησαν ἔτι μᾶλλον καὶ μᾶλλον περίφοβοι, ἀλλ' ὁ Φοῦτ προσεπάθησε νὰ τοὺς καθησυχάσῃ, βεβαιῶν αὐτοὺς ὅτι δὲν ἡσθάνετο οὐδεμίαν προσέγγισιν προτοβολῆς, καὶ ὅτι ἤθελε πληροφορήσει αὐτοὺς ἅμα ἡσθάνετο.

Μετὰ τινος ὥρας ἡ ἁμαξά διέσχισε ρυάκιον πεπλημμυρισμένον ὑπὸ τῆς βροχῆς, καὶ ὅτε ἦτο εἰς τὸ βαθυτατὸν μέρος αὐτοῦ, ὁ ἄστειός μας προσεβλήθη ὑπὸ μεγάλου βηχός. Οἱ δὲ πεφοβισμένοι περιηγηταί, εὐθέως ἀνοίξαντες τὴν θύραν τῆς ἁμάξης, ἐρρίφθησαν εἰς τὸ ὕδωρ, προτιμήσαντες τὸν ἀναβαπτισμόν ἀντὶ τῆς ὑδροφοβίας.

Ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ.

Δ. Ι. ΚΟΜΠΟΘΕΚΡΑΣ.

Ἀποσβέγματα τοῦ Γοίθου (Goethe).

Τίνι τρόπῳ δύναται τις νὰ γνωρίσῃ ἑαυτὸν; — Διὰ τῆς σκέψεως μὲν οὐχί, ἀλλὰ διὰ τῆς πράξεως. Προσπάθει νὰ κάμῃς τὸ καθήκόν σου, καὶ θὰ γνωρίσῃς τί εἶσαι.

Ποῖον εἶναι ὁμῶς τὸ καθήκόν σου; — Ἡ θεραπεία τῶν καθημερινῶν ἀναγκῶν.

Ἡ ὑπερβολικὴ ἐνέργεια, οἷονδήποτε εἶδους καὶ ἂν ἦναι, ἐπὶ τέλους χρεωκοπεῖ. Δὲν εἶναι πάντοτε ἀναγκαῖα ἡ Ἀλήθεια νὰ ἐνσαρκουῖται· ἀρκετὸν, ἐὰν πνευματικῶς ἐμπλήρῃ καὶ ἐμποιῇ ἀγαλλίαςιν, ὡς ὁ εὐάρεστος ἦχος τοῦ κώδωνος, πέταται διὰ τοῦ ἀέρος.